

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia kliniczna dorosłych

Tok studiów 2021/2022– 2025/2026

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w Rzeszowie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	3/6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student zna podstawy psychologii ogólnej, oraz rozwojowej, dysponuje podstawową wiedzą, umiejętnościami oraz kompetencjami z zakresu głównych orientacji psychologicznych.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	10	20						4	6	40	3
Studia niestacjonarne	10	15						4	6	35	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/ćwiczenia	Wykład z dyskusją ukierunkowaną wykład z prezentacją multimedialną <u>case study,</u> metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne:

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student identyfikuje i definiuje przedmiot oraz zakres zastosowania psychologii klinicznej, a w szczególności rozpoznaje klasyfikację i metodologię różnych modeli teoretycznych stosowanych w ramach dyscypliny	K_W11
P_W02	Student zna objawy i przyczyny zaburzeń psychicznych człowieka dorosłego oraz posiada wiedzę dotyczącą elementarnych zasad diagnozy psychologicznej.	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi określić podstawowe jednostki zaburzeń i chorób psychicznych, kryteria i sposoby ich rozpoznania i terapii. Zna podstawowe sposoby i techniki pomocy psychologicznej oraz potrafi wyjaśnić różnice w ich stosowaniu	K_U12
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest zorientowany w przedmiocie i sposobach stosowania oddziaływań psychologicznych. Student rozumie założenie poszanowania pacjenta	K_K01
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Zaburzenia zachowania i osobowości. Zaburzenia zachowania, osobowości i zaburzenia lękowe. Problematyka choroby psychicznej, zaburzeń osobowości i zaburzeń lękowych w świetle paradygmatów współczesnej psychiatrii i psychologii klinicznej definiowanie charakterystyka głównych założeń model: typologicznego, dynamicznego, opisowego, systemowego.	P_W01 P_W02
W2	Zaburzenia lękowe. Koncepcje zaburzeń lękowych.	
W3	Pojęcie sytuacji trudnej i stresu w świetle literatury psychologicznej i psychiatrycznej. Uraz psychiczny jako szczególny rodzaj sytuacji trudnej. Charakterystyka zdarzeń traumatycznych w życiu jednostki, symptomatologia i psychologiczne mechanizmy rozwoju stresu pourazowego.	
W4	Zaburzenia spowodowane używaniem środków psychoaktywnych. Nadużywanie i uzależnienie od substancji psychoaktywnych obraz kliniczny. Koncepcje i modele uzależnienia.	
W5	Zaburzenia psychotyczne i zaburzenia afektywne. Obraz kliniczny schizofrenii i zaburzeń afektywnych.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Zaburzenia osobowości- zespoły kliniczne zaburzeń w dawnych i współczesnych	P_U01

	klasyfikacjach psychiatrycznych. Szczegółowa prezentacja zaburzeń.	P_K01
T2	Koncepcje zaburzeń lękowych. Przyczyny psychospołeczne, biologiczne. Prezentacja teoretycznych podstaw rozumienia zaburzeń osobowości, zaburzeń lękowych w psychologii klinicznej, psychiatrii. Szczegółowa analiza mechanizmu powstawania zaburzeń	
T3	Pojęcie sytuacji trudnej i stresu w świetle literatury psychologicznej i psychiatrycznej. Uraz psychiczny jako szczególny rodzaj sytuacji trudnej. Charakterystyka zdarzeń traumatycznych w życiu jednostki, symptomatologia i psychologiczne mechanizmy rozwoju stresu pourazowego. Kryzys i jego główne przejawy w życiu człowieka. Odporność psychiczna.	
T4	Pomoc psychologiczna i profilaktyka uzależnień. Alkoholizm jako choroba. Modele i koncepcje przyczyn uzależnienia. Obraz kliniczny uzależnienia od alkoholu. Mechanizm uzależnienia fizjologicznego, mechanizm uzależnienia psychologicznego.	
T5	Klasyczne postaci schizofrenii. Schizofrenia - obraz kliniczny schizofrenii. Psychologiczne mechanizmy schizofrenii procesy poznawcze, dynamika emocji, indywidualizacja i tożsamość.	
T6	Zaburzenia afektywne. Zespół depresyjny, zespół maniakalny- kryteria diagnostyczne, obraz kliniczny.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
ćwiczenia	Aktywność studenta w czasie dyskusji, zadanie indywidualne lub grupowe, kolokwium	

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji zadania indywidualnego/grupowego, kolokwium oraz aktywny udział w dyskusji.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Ocena kształtująca:

a) w zakresie wykładów:

- na podstawie odpowiedzi na pytania dotyczące materiału omówionego na poprzednich wykładach;

b) w zakresie ćwiczeń:

- na podstawie oceny bieżącego postępu realizacji zadań.

1. Określanie i wyjaśnianie studentom celów uczenia się i kryteriów osiągnięcia celów (określenie i wyjaśnienie studentom oczekiwań: nauczyciel wyjaśnia studentom, co będzie podlegało ocenie i tego od nich wymaga).

2. Organizowanie dyskusji, zadawanie pytań i zadań, uzyskując informację na temat procesu uczenia się studentów.

3. Udzielanie studentom informacji zwrotnej, która umożliwi im widoczny postęp w nauce i będzie zawierała odpowiedź na pytania: Co student zrobił dobrze? Co i jak student ma poprawić? Jak student ma się dalej uczyć, aby się rozwijać i robić postępy?

4. Umożliwianie studentom wzajemnego korzystania ze swojej wiedzy i umiejętności (poprzez pracę w grupach i parach, wzajemne nauczanie, ocenę koleżeńską).

5. Wspomaganie studentów, by stali się autorami procesu swojego uczenia się (rozwijanie u studentów wiary w swoje możliwości, motywacji do nauki i zaangażowania, odpowiedzialności za swój proces uczenia się).

Ocena podsumowująca:

Wykład: ocena wiedzy wykazanej na egzaminie pisemnym o charakterze problemowym.

Liczba punktów wymagana do zaliczenia (51% maksymalnej liczby punktów możliwych do uzyskania).

Punktacja/oceny:

91%-100% - bdb.

81%-90% - db. plus

71%-80% - db.

61%-70% - dst. plus

51%-60% - dst.

50% – ndst.

Ćwiczenia:

Na ocenę podsumowującą składają się oceny cząstkowe zdobyte w trakcie ćwiczeń: ocena z kolokwium, ocena zadania indywidualnego/grupowego, aktywności w trakcie dyskusji, ocena efektów indywidualnej i grupowej pracy studenta, stopnia przyswojenia wiedzy i opanowania umiejętności oraz osiągnięcia kompetencji zakładanych w przedmiotowych efektach uczenia się.

Liczba punktów wymagana do zaliczenia kolokwium (51% maksymalnej liczby punktów możliwych do uzyskania).

Ocena z ćwiczeń: zaliczony/niezaliczony

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	40	35
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	30	25
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	35	40
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu.:

Sęk, H. (2007). Psychologia kliniczna. Warszawa: Wyd. Naukowe PWN

Garson, R., Butcher, J., Mineka, S.(2003). Psychologia zaburzeń. Gdańsk: GWP

Aleksandrowicz, J (2.002). Psychopatologia zaburzeń nerwicowych i osobowości. Kraków: Wyd., Naukowe UJ.

Mellibruda, J., Sobolewska, Z.(2006).Integracyjna psychoterapia uzależnień. Teoria i praktyka. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia

DSMV

ICD11

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Cierpiałowska, L.(2000). Alkoholizm. Przyczyny, leczenie, profilaktyka. Poznań: Wyd. Naukowe Uniwersytetu im. A. Mickiewicza

Caplan, H., Sadoch B.J. (1995).Psychiatria kliniczna. Wrocław.:Wyd. Urban-Partner

Pużyński, S.(2002). Depresje i zaburzenia afektywne. Warszawa: Wyd. Lekarskie PZWL

Strelau, J.(2000). (red) Psychologia - podręcznik akademicki, t. 1, Gdańsk: GWP

Inne materiały dydaktyczne: